

ឯកសារទូលំទូលាយ៖ ភាពផ្ទុយគ្នារវាងគ្រិស្តសាសនាអេវ៉ាន់ជេលីក និងគ្រិស្តសាសនាសញ្ញាថ្មី យោងទៅតាមព្រះគម្ពីរតែប៉ុណ្ណោះ

សាសនាចក្រអេវ៉ាន់ជេលីខល ជាចលនាទំនើបដ៏ទូលំទូលាយមួយនៅក្នុងសាសនាគ្រិស្តសាសនា សង្កត់ធ្ងន់លើការប្រែចិត្តជឿផ្ទាល់ខ្លួន អំណាចព្រះគម្ពីរ ការផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងជាញឹកញាប់ការបកស្រាយព្រះគម្ពីរបែបអភិរក្ស។ លេចចេញជារូបរាងយ៉ាងលេចធ្លោនៅក្នុងសករស្សី ០០ តាមរយៈការរស់ឡើងវិញ បេសកកម្ម និងការឆ្លើយតបទៅនឹងសម័យទំនើបនិយម វាផ្តល់អាទិភាពដល់បទពិសោធន៍ជំនឿរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ភាពបរិសុទ្ធនៃគោលលទ្ធិ និងការចូលរួមវប្បធម៌។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលប្រៀបធៀបទៅនឹងសាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងវិវរណ៍ ០-០ សាសនាចក្រអេវ៉ាន់ជេលីខលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាបំផុតទៅនឹងសាសនាចក្រនៅឡៅឌីសេ (វិវរណៈ ០:០០-០០)។ ការប្រៀបធៀបនេះត្រូវបានដកស្រង់ ដោយបន្តិចភាពស្រដៀងគ្នានៅក្នុងស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណ និងការព្រមាន។

ព្រះវិហារឡៅឌីសេត្រូវបានពិពណ៌នាថាជា «ក្តៅខណ្ឌៗ មិនក្តៅ ឬត្រជាក់» (វិវរណៈ ៣:១៦) ពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯង និងពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯង ដោយអះអាងថា «ខ្ញុំមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន ខ្ញុំបានទទួលទ្រព្យសម្បត្តិហើយ មិនត្រូវការអ្វីទេ» (វិវរណៈ ៣:១៧)។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូវបានស្តីបន្ទោសវាថាជា «វេទនា វេទនា ក្រីក្រ ខ្វាក់ភ្នែក និងអាត្មាកាយ» ដោយជំរុញវាឱ្យទិញ «មាសដែលចម្រាញ់ក្នុងភ្លើង» (ទ្រព្យសម្បត្តិខាងវិញ្ញាណពិត) «សម្លៀកបំពាក់ពណ៌សសម្រាប់ពាក់» (សេចក្តីសុចរិត) និង «ថ្នាំសម្រាប់លាបភ្នែក» (ការយល់ដឹង)។ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីទិដ្ឋភាពនៃគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានរបស់សាសនាផ្សាយដំណឹងល្អសម័យទំនើប៖ ការផ្តោតលើភាពជោគជ័យខាងសម្ភារៈ ក្រុមជំនុំជំរុញ និងការរីកចម្រើនតាមកម្មវិធីដែលអាចជំរុញភាពទន់ខ្សោយខាងវិញ្ញាណ ការពឹងផ្អែកលើព្រះគ្រីស្ទ និងភាពងងឹតងងល់ចំពោះតម្រូវការកាន់តែជ្រៅក្នុង ដូចជាពួកឡៅឌីសេដែរ ពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អអាចសង្កត់ធ្ងន់លើសកម្មភាពខាងក្រៅ (ឧ. ព្រឹត្តិការណ៍ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ) ខណៈពេលដែលប្រថុយនឹងការជាប់គាំងខាងក្នុង ដោយបន្តការអំពាវនាវរបស់ព្រះយេស៊ូវឱ្យ «មានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយប្រែចិត្ត» (វិវរណៈ ៣:១៩) ហើយបើកទ្វារឱ្យមានការរួបរួមគ្នាយ៉ាងស្មើស្ម័គ្រ (វិវរណៈ ៣:២០)។ ការប្រៀបធៀបនេះបម្រើជាការព្រមានតាមព្រះគម្ពីរ មិនមែនជាការថ្កោលទោសទេ ដោយរំលឹកពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការអំពាវនាវរបស់ព្រះគម្ពីរសម្រាប់ជំនឿដ៏ក្លៀវក្លា និងរាបទាប។

ឯកសារនេះពិនិត្យមើលពីរបៀបដែលការអនុវត្ត រចនាសម្ព័ន្ធ និងការសង្កត់ធ្ងន់របស់ពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អមួយចំនួនខុសពីគំរូរបស់ព្រះវិហារដំបូង ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ខណៈពេលដែលពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អព្យាយាមតម្រឹមជាមួយព្រះគម្ពីរ ការអភិវឌ្ឍប្រវត្តិសាស្ត្រ និងវប្បធម៌បានណែនាំធាតុផ្សំដែលផ្ទុយពីគំរូរបស់គម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ការវិភាគត្រូវបានរៀបចំតាមប្រធានបទ ជាមួយនឹងចំណុចរងសម្រាប់ភាពច្បាស់លាស់ និងគាំទ្រដោយឯកសារយោងព្រះគម្ពីរដោយផ្ទាល់។

១. ភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់សាសនាចក្រ៖ វិជ្ជាជីវៈនិយមតាមឋានានុក្រម ទល់នឹង ភាពជាចាស់ទុំពហុវចនៈ ដែលបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណ

ព្រះវិហារអេវ៉ាន់ជេលីកច្រើនតែមានរចនាសម្ព័ន្ធពីលើចុះក្រោម ជាមួយនឹងគ្រួសារជាន់ខ្ពស់តែម្នាក់ អ្នកជំនាញដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពីសិក្ខាសាលា និងបុគ្គលិកដែលមានប្រាក់ខែ ដែលបង្កើតជាគម្លាតរវាងពូជិត និងគ្រហស្ថ ដែលអំណាចត្រូវបានធ្វើមជ្ឈិម។

- ផ្ទុយពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់៖ គម្ពីរសញ្ញាចាស់លើកកម្ពស់ភាពជាអ្នកដឹកនាំរួមគ្នាក្នុងចំណោមពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ (អ្នកត្រួតពិនិត្យ) ច្រើននាក់ក្នុងមួយព្រះវិហារក្នុងតំបន់ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកលើចរិតលក្ខណៈ និងភាពចាស់ទុំ ជាជាងការអប់រំជាផ្លូវការ ឬកំណែង។ ទីតុស ១:៥ បញ្ជាក់ថា «ចូរតែងតាំងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៅគ្រប់ទីក្រុង» ដោយប្រើភាសាពហុវចនៈ។ កិច្ចការ ១៤:២៣ កត់សម្គាល់ថា «ពួកគេបានតែងតាំងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យសម្រាប់ពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារនីមួយៗ»។ ដំបូចេថី ១ ៣:១-៧ និងទីតុស ១:៦-៩ សង្កត់ធ្ងន់លើលក្ខណៈសម្បត្តិដូចជាការ «មិនបន្ទោស» ការគ្រប់គ្រងគ្រួសារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ដោយមិននិយាយអំពីសញ្ញាបត្រសិក្សា។

គំរូសមភាពនេះជៀសវាងការគ្រប់គ្រងលើអ្នកដទៃ ដូចដែលបានព្រមាននៅក្នុងពេត្រុសទី១ ៥:៣ ថា៖ «មិនមែនគ្រប់គ្រងលើអ្នកដែលបានប្រគល់ឱ្យអ្នក ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើជាគំរូដល់ហ្វូងចៀម»។

- ▢ ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អអាចលើកតម្កើងគ្រូគង្វាលល្បីៗ ឬឋានានុក្រមនិកាយ ដែលផ្ទុយនឹងការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងម៉ាថ្លេ ២០:២៥-២៨ ថា “អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងនៃសាសន៍ដទៃត្រួតត្រាលើពួកគេ... មិនមែនដូច្នោះចំពោះអ្នករាល់គ្នាទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកណាដែលចង់ក្លាយជាអ្នកធំក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ត្រូវតែធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នករាល់គ្នា”។
- ▢ ការបង្កប់ន័យ៖ ការណ៍នេះអាចនាំទៅរកអំណាចដែលមិនមានការត្រួតពិនិត្យ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងការរឹតត្បិតរបស់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដូចជា យ៉ូហានទី៣ ៩-១០ ជាកន្លែងដែលឌីមិត្រីគ្រប់ដណ្តប់និងបណ្តេញអ្នកប្រឆាំង។

២. ការជួបជុំគ្នានៅព្រះវិហារ៖ សេវាកម្មដែលផ្តោតលើការសម្តែង ទល់នឹង ការចូលរួមអន្តរកម្មសមាជិកគ្រប់រូប

ការគោរពបូជារបស់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អសម័យទំនើប ជាញឹកញយស្រដៀងនឹងការប្រគំតន្ត្រី ឬការបង្រៀន ជាមួយនឹងទស្សនិកជនអសកម្ម តន្ត្រីករអាជីព និងសេចក្តីអធិប្បាយដែលមានស្ត្រីប ដែលកំណត់ការចូលរួមដោយឯកឯង។

- ▢ ផ្ទុយទៅវិញ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ការជួបជុំគ្នាគឺមានការចូលរួម ដោយអ្នកជឿទាំងអស់ចូលរួមចំណែកក្នុងការស្តារចិត្ត។ កូរិនថូសទី១ ១៤:២៦ ចែងថា «កាលណាអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នា នោះអ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗមានទំនុកតម្កើង ឬពាក្យប្រៀនប្រដៅ ឬវិវរណៈ ឬភាសាដទៃ ឬការបកប្រែ។ ត្រូវធ្វើគ្រប់យ៉ាងដើម្បីឲ្យក្រុមជំនុំបានស្តារឡើង»។ កូរ៉ុស ៣:១៦ ជំរុញថា «ចូរឲ្យសាររបស់ព្រះគ្រីស្ទសណ្តិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាជាបរិបូរណ៍ ក្នុងកាលដែលអ្នករាល់គ្នាបង្រៀន និងទូន្មានគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយប្រាជ្ញាគ្រប់យ៉ាងតាមរយៈទំនុកតម្កើង ទំនុកតម្កើង និងបទចម្រៀងពីព្រះវិញ្ញាណ»។
- ▢ ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរួមមានការសន្ទនា និងសំណួរ ដូចនៅក្នុងកិច្ចការ ២០:៧ ដែលលោកប៉ូល «បាននិយាយឥតឈប់ឈរ» ក្នុងទម្រង់ពិភាក្សា (ភាសាក្រិច៖ ០០០០០០០០០០)។ នេះផ្ទុយពីការទំនាក់ទំនងបែបសាសនាគ្រីស្ទមួយផ្លូវ ដោយបន្ទុកការស្តីបន្ទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវចំពោះ ២៣:៨-១០ ថា៖ «ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវហៅថា «រ៉ាប៊ី» ទេ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានគ្រូតែមួយ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូននឹងគ្នា»។
- ▢ ការបញ្ជាក់៖ ទម្រង់អកម្មអាចរារាំងអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ ផ្ទុយពីអេភេសូរ ៤:១១-១៦ ដែលពួកបរិសុទ្ធដែលមានបំពាក់គ្រឿងប្រដាប់ធ្វើកិច្ចការបម្រើដើម្បីការលូតលាស់រូបកាយ។

៣. សេចក្តីសង្គ្រោះ និង សិស្ស៖ ការផ្តោតលើ «ការអធិស្ឋានរបស់មនុស្សមានបាប» បែបបុគ្គលនិយម ទល់នឹង ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករួម និង ជីវិតបន្ត

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អសង្កត់ធ្ងន់លើការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន ឬការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះមួយភ្លែត ដែលជាញឹកញយត្រូវបានផ្តាច់ចេញពីសហគមន៍។

- ▢ ផ្ទុយពី ០០៖ សេចក្តីសង្គ្រោះពាក់ព័ន្ធនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកភ្លាមៗ និងការរួមបញ្ចូលទៅក្នុងរូបកាយ។ កិច្ចការ ២:៣៨-៤១ ភ្ជាប់ការប្រើចិត្ត ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការទទួលព្រះវិញ្ញាណ ជាមួយអ្នកជឿថ្មីដែលចូលរួមក្នុងសមាគម (កិច្ចការ ២:៤២-៤៧៖ «ពួកគេបានលះបង់ខ្លួនឯងចំពោះការបង្រៀនរបស់ពួកសាវក និងការរួបរួម ការកាត់នំប៉័ង និងការអធិស្ឋាន... អ្នកជឿទាំងអស់បាននៅជាមួយគ្នា»)។ រ៉ូម ៦:៣-៤ ពណ៌នាអំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកថាជាការរួបរួមជាមួយនឹងការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
- ▢ ភាពខុសគ្នាបន្ថែមទៀត៖ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីសង្កត់ធ្ងន់លើការបង្កើតសិស្សជាសហគមន៍ជាបន្តបន្ទាប់ មិនមែនបទពិសោធន៍ឯកោនោះទេ។ ហេព្រើរ ១០:២៤-២៥ ព្រមានប្រឆាំងនឹងការមិនអើពើនឹងការប្រជុំ និងកាឡាទី ៦:២ បញ្ជាឱ្យជួយទ្រទ្រង់បន្ទុកគ្នាទៅវិញទៅមក។ នេះប្រឆាំងនឹងបុគ្គលនិយមផ្សាយដំណឹងល្អ ដែលអាចមើលរំលងការទទួលខុសត្រូវដូចនៅក្នុងយ៉ាកុប ៥:១៦៖ «ចូរសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះគ្នា ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក»។
- ▢ ការបញ្ជាក់៖ ការកាត់បន្ថយសេចក្តីសង្គ្រោះទៅជាការអធិស្ឋានមិនអើពើនឹងការផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុងនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដូចនៅក្នុងកូរិនថូសទី២ ៥:១៧៖ «បើអ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះបានកើតជាថ្មីហើយ»។

៤. អំណោយទានខាងវិញ្ញាណ និងតួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ ការបញ្ចប់ ឬការរឹតត្បិត ទល់នឹង ការខិតខំប្រឹងប្រែង និងលំហាត់ប្រាណយ៉ាងសកម្ម

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អជាច្រើនកំណត់អំណោយទានដែលមានមន្តស្នេហាចំពោះសម័យសាវ័ក ឬការប្រើប្រាស់ឯកជន ឬបដិសេធការបន្តរបស់ពួកគេ។

- ផ្ទុយពីព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់៖ អំណោយទានគឺសម្រាប់អ្នកជឿទាំងអស់ និងសម្រាប់ការពង្រឹងជំនឿជាបន្តបន្ទាប់។ កូរិនថូសទី១ ១២:៤-១១ វាយបញ្ជីអំណោយទានផ្សេងៗ (ប្រាជ្ញា ចំណេះដឹង ជំនឿ ការព្យាបាល អព្វតហេតុ ទំនាយ និងភាសាដទៃ) «សម្រាប់ ប្រយោជន៍រួម»។ កូរិនថូសទី១ ១៤:១ ដាស់តឿនថា «ចូរដើរតាមមាត់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយប្រាថ្នាចង់បានអំណោយទាននៃ ព្រះវិញ្ញាណ ជាពិសេសទំនាយ» ហើយ ១៤:៣៩ បន្ថែមថា «កុំហាមឃាត់ការនិយាយភាសាដទៃ»។ ទំនាយពាក់ព័ន្ធជាពិសេស នឹងវិវរណៈដែលបានបំផុសគំនិតដោយព្រះវិញ្ញាណសម្រាប់ពង្រឹង លើកទឹកចិត្ត និងល្អងលោម (កូរិនថូសទី១ ១៤:៣) ដែលខុសពី ការបង្រៀន និងបើកចំហសម្រាប់ការបញ្ចេញមតិដោយឯកឯងក្នុងការជួបជុំ (កូរិនថូសទី១ ១៤:២៩-៣០)។
- ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាការផ្តល់អំណាចយ៉ាងច្បាស់លាស់បន្ទាប់ពីការប្រើចិត្តជឿ (កិច្ចការ ៨:១៤-១៧; ១៩:១-៦) ដែលផ្ទុយនឹងការរួមបញ្ចូលគ្នានៃការប្រើចិត្តជឿ និងការបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ពួកអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ រ៉ូម ១២:៦-៨ លើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើប្រាស់អំណោយទានតាមសមាមាត្រ ដោយទំនាយតម្រូវឱ្យមានការវិនិច្ឆ័យ (ថែស្សាឡូនីថទី១ ៥:១៩-២១៖ «កុំពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណឡើយ។ កុំមើលងាយទំនាយឡើយ ចូរល្បងលាវទាំងអស់»)។
- ការបញ្ជាក់៖ ការបង្ក្រាបរាវាងមុខងាររាងកាយ ផ្ទុយពីការអំពាវនាវរបស់គម្ពីរសញ្ញាថ្មីសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់រូបឱ្យស្វែងរក និងអនុវត្តអំណោយទានដូចជាទំនាយ

៥. ជំនឿ និង កិច្ចការ៖ ការសង្កត់ធ្ងន់លើសលប់លើ «ជំនឿតែមួយ» ទល់នឹង ជំនឿរួមបញ្ចូលគ្នាដែលបង្ហាញដោយទង្វើ

អ្នកជឿលើសាសនាអេវ៉ាន់ជេលីក ដែលដកស្រង់ចេញពីទេវវិទ្យាកំណែទម្រង់ ជារឿយៗញែកជំនឿចេញពីការប្រព្រឹត្ត ដោយចាត់ទុកការ ប្រព្រឹត្តជាកត្តាសំខាន់បំផុត។

- ផ្ទុយពី ០០៖ ជំនឿ និងការប្រព្រឹត្តគឺមិនអាចបំបែកចេញពីគ្នាបានទេ។ យ៉ាកុប ២:១៧-២៦ អះអាងថា «ជំនឿដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ប្រសិនបើមិនត្រូវបានអមដោយសកម្មភាពទេ នោះស្លាប់ហើយ... មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសុចរិតដោយសារអ្វីដែលពួកគេធ្វើ មិនមែនដោយសារជំនឿតែមួយមុខនោះទេ»។ ម៉ាថាយ ៧:២១ ព្រមានថា «មិនមែនគ្រប់គ្នាដែលនិយាយមកខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ នឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ គឺមានតែអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតាខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ»។
- ភាពខុសគ្នាបន្ថែមទៀត៖ ការជំនុំជំរះរួមមានទង្វើ (រ៉ូម ២:៦-៨៖ ព្រះ «នឹងសងដល់មនុស្សម្នាក់ៗតាមអំពើដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត»;
វិវរណៈ ២០:១២-១៣៖ ត្រូវបានជំនុំជំរះ «តាមអំពើដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត»)។ នេះធ្វើឱ្យមានគុណភាពរវាង អេភេសូរ ២:៨-១០៖ បានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តល្អ។
- ការបញ្ជាក់៖ ការមើលស្រាលការប្រព្រឹត្តប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃលទ្ធិអាន់ទីណូម ផ្ទុយពីយ៉ូហាន ១៤:១៥ ដែលថា៖ «បើអ្នករាល់ គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ»។

៦. ការបកស្រាយ និងសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះគម្ពីរ៖ ភាពគ្មានកំហុសដ៏រឹងមាំ ទល់នឹង វិវរណៈជឿនលឿនដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អច្រើនតែអនុវត្តភាពគ្មានកំហុសរាបស្មើ ដោយចាត់ទុកគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីស្មើគ្នាដោយមិនទទួលស្គាល់ការបំពេញគម្ពីរសញ្ញា

- ផ្ទុយពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់៖ ព្រះយេស៊ូវបកស្រាយឡើងវិញនូវគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាបណ្តើរៗ។ ម៉ាថាយ ៥:១៧-៤៨ បំពេញតាម ក្រឹត្យវិន័យ ដោយលើកតម្កើងបញ្ញត្តិ (ឧទាហរណ៍ «អ្នករាល់គ្នាបានឮគេនិយាយហើយ... ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា»)។ ហេព្រើរ ៧:១៨-១៩ ប្រកាសថាបញ្ញត្តិមុននោះ «ខ្សោយ ហើយគ្មានប្រយោជន៍» ដោយណែនាំនូវសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរជាង។

- ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីប្រៀបធៀបអក្សរទៅនឹងវិញ្ញាណ (កូរិនថូសទី២ ៣:៦៖ «អក្សរសម្លាប់ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណប្រទានជីវិត»)។ កាឡាទី ៣:២៣-២៥ មើលឃើញក្រឹត្យវិន័យជាអាណាព្យាបាលរហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទ។
- ការបញ្ជាក់៖ ការមិនអើពើនឹងវឌ្ឍនភាពអាចនាំឲ្យមានច្បាប់និយម ផ្ទុយនឹងកូលុស ២:១៦-១៧៖ ស្រមោលចង្អុលទៅរកព្រះគ្រីស្ទ។

៧. ការឆ្លើយតបទៅនឹងកំហុស និងការបែកបាក់៖ ការផ្លាស់ព្រះវិហារ ឬការបែកបាក់ ទល់នឹង ការឈ្លោះប្រកែកគ្នា និងឯកភាពរបស់អ្នកជំងឺ

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អជាញឹកញយបែកបាក់គ្នា ឬចាកចេញដោយសារការមិនចុះសម្រុងគ្នា ដោយបង្កើតក្រុមថ្មីៗ។

- ភាពផ្ទុយគ្នានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ដោះស្រាយបញ្ហាផ្ទៃក្នុងដោយការស៊ូទ្រាំ។ វិវរណៈ ២-៣ វិគន្តព្រះវិហារដែលមានចំណុចខ្វះខាត ប៉ុន្តែអំពាវនាវឱ្យមានការប្រែចិត្តពីខាងក្នុង (ឧទាហរណ៍ ធានាអត់ខិនចំពោះយេសេបិល ប៉ុន្តែត្រូវបានសរសើរចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់)។ យូដាស ៣ ជំរុញឱ្យតស៊ូដើម្បីជំនឿ ហើយដើម្បីថេទី២ ២:២៤-២៥ ណែនាំអំពីការកែតម្រូវដោយសុភាពរាបសារ។
- ភាពខុសគ្នាបន្ថែម៖ ឯកភាពគឺជារឿងសំខាន់បំផុត (យ៉ូហាន ១៧:២០-២៣៖ «ដើម្បីឲ្យពួកគេបានរួមគ្នាតែមួយ»)។ អេភេសូរ ៤:៣៖ «ចូរខិតខំរក្សាសាមគ្គីភាពនៃព្រះវិញ្ញាណ»។
- ការបញ្ជាក់៖ ការបែកខ្ញែកផ្ទុយនឹងភីលីព ១:២៧ ដែលថា៖ «តស៊ូជាមួយដើម្បីសេចក្តីជំនឿ»។

៨. បេសកកម្ម និងការប្រកាសដំណឹងល្អ៖ ការផ្តោតលើការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អផ្ទាល់ខ្លួន ទល់នឹង ការជឿនលឿននៃព្រះរាជាណាចក្រទាំងមូល

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អផ្តល់អាទិភាពដល់សារដែលនាំឲ្យព្រលឹងវិញ្ញាណ និងសារដែលនាំទៅដល់ស្ថានសួគ៌ ដោយជាញឹកញយមិនអើពើនឹងយុត្តិធម៌សង្គម។

- ផ្ទុយពីគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ព្រះយេស៊ូវប្រកាសអំពីព្រះរាជាណាចក្រយ៉ាងទូលំទូលាយ (ម៉ាកុស ១:១៥៖ «ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះជិតមកដល់ហើយ»)។ លូកា ៤:១៨-១៩ រួមបញ្ចូលដំណឹងល្អដល់ជនក្រីក្រ សេរីភាពសម្រាប់អ្នកទោស និងការមើលឃើញសម្រាប់មនុស្សខ្វាក់។
- ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ កិច្ចការ ៤:៣២-៣៥ បង្ហាញពីការចែករំលែកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ហើយយ៉ាកូប ១:២៧ កំណត់សាសនាថាជាការថែទាំក្មេងកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ។
- ការបញ្ជាក់៖ ការផ្តោតសំខាន់តូចចង្អៀតរំលង ម៉ាថាយ ២៥:៣១-៤៦៖ ការជំនុំជំរះដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា។

៩. ទ្រព្យសម្បត្តិ និងវិបុលភាព៖ ការទទួលយកលទ្ធិសម្ភារៈនិយម ទល់នឹង ការព្រមានប្រឆាំងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អខ្លះឱបក្រសោបទ្រឹស្តីវិបុលភាព ឬការល្អលាមកក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិ។

- ផ្ទុយទៅវិញ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ព្រះយេស៊ូវព្រមានអំពីគ្រោះថ្នាក់នៃទ្រព្យសម្បត្តិ (ម៉ាថាយ ១៩:២៣-២៤៖ ពិបាកសម្រាប់អ្នកមានចូលទៅក្នុងនគរ; ដើម្បីថេទី១ ៦:៩-១០៖ ការស្រឡាញ់លុយជាប្រសគល់នៃអំពើអាក្រក់)។
- ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ កិច្ចការ ២:៤៤-៤៥៖ អ្នកជឿបានលក់ទ្រព្យសម្បត្តិដើម្បីជួយដល់អ្នកខ្វះខាត។
- ការបញ្ជាក់៖ ភាពធ្វេសប្រហែសបានបន្តពីភាពគ្រប់គ្រាន់របស់ឡៅឌីសេ (វិវរណៈ ៣:១៧)។

១០. ទេវវិទ្យានៃគ្រាចុងក្រោយ៖ ការសង្កត់ធ្ងន់លើការលើកឡើងមុនពេលមានទុក្ខវេទនា ទល់នឹង ការស៊ូទ្រាំក្នុងគ្រាមានទុក្ខវេទនា

អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អច្រើនតែបង្រៀនពីការរត់គេចពីទុក្ខវេទនា។

- ភាពផ្ទុយគ្នានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ អ្នកជឿស្ម័គ្រច្រាននឹងការសាកល្បង (ម៉ាថាយ ២៤:២៩-៣១៖ ការជួបជុំគ្នាបន្ទាប់ពីទុក្ខវេទនា; វិវរណៈ ៧:១៤៖ ពួកបរិសុទ្ធពីទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង)។
- ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ ថែស្យាឡូនីចទី២ ២:១-៣៖ គ្មានការប្រមូលផ្តុំគ្នាទេ រហូតដល់មានការក្បត់ជំនឿ និងមនុស្សប្រឆាំងច្បាប់។
- ការបង្កប់ន័យ៖ ការរត់គេចធ្វើឲ្យយើងមិនអាចតស៊ូបាន (យ៉ាកុប ១:១២)។

១១. ការចូលរួមនយោបាយ៖ សម្ព័ន្ធភាពជាមួយអំណាច ទល់នឹង ការបំបែកព្រះរាជាណាចក្រ

អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអេវ៉ាន់ដេលីកអាចស្វែងរកឥទ្ធិពលនយោបាយ។

- ផ្ទុយទៅវិញ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ នគររបស់ព្រះយេស៊ូវ «មិនមែនជារបស់លោកិយនេះទេ» (យ៉ូហាន ១៨:៣៦)។ រ៉ូម ១៣:១-៧ ចុះចូលនឹងអាជ្ញាធរ ប៉ុន្តែឲ្យអាទិភាពដល់ព្រះជាម្ចាស់ (កិច្ចការ ៥:២៩)។
- ភាពផ្ទុយគ្នាបន្ថែមទៀត៖ កូរិនថូសទី២ ៦:១៤-១៧៖ កុំឲ្យនឹមនឹមជាមួយនឹងអ្នកមិនជឿ។
- ការបង្កប់ន័យ៖ ការសម្របសម្រួលប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ (ការព្រមាននៅក្នុងវិវរណៈ ១៣)។

ឯកសារចងក្រងឡើងវិញនេះ បានគូសបញ្ជាក់ពីអាទិភាពនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គឺសហគមន៍ ការពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណ (រួមទាំងអំណោយទានខាងទំនាយដែលបានផ្តល់ឲ្យ) និងការគោរពប្រតិបត្តិទាំងស្រុង ដោយជំរុញឱ្យមានការឆ្លុះបញ្ចាំងសម្រាប់ការសម្របសម្រួល។